

Zabezpečení municí v útočné operaci

Při studiu zvláštností první operace vznikají určité problémy se zabezpečením municí k vedení armádní útočné operace. Cílem článku je rozebrat a ukázat možný optimální způsob řešení tohoto důležitého úkolu.

Zabezpečení prvosledových útvarů

Prvosledové útvary plní dva hlavní úkoly při obraně státních hranic. Základním úkolem je přehradit hlavní operační sféry při útoku nepříteli na státní hranice, houževnatou obrannou činností zpomalit postup nepříteli a tím vytvořit podmínky a získat čas pro rozvinutí hlavních sil. Pokud se nepříteli nepodařilo předstihnout vlastní jednotky při rozvinování a zahájení útočné činnosti, prvosledové útvary budou použity jako předem nastavené odhady v rámci útočné operace vševojskové armády k zabezpečení překročení státních hranic. To je druhý hlavní úkol prvosledových útvarů.

Proto jednotky vyčleněné pro ochranu státních hranic musí být připraveny k vedení jak obranného, tak i útočného boje. Tento požadavek ovlivňuje materiálně technické zabezpečení prvosledových jednotek a jejich zabezpečení municí. K zabezpečení plnění obou hlavních úkolů mají přednost prvosledové jednotky, a to motostřelecké a tankové pluky, vlastní a přidělené dělostřelectvo, protitankové a

protiletadlové jednotky. Vzhledem k tomu, že při zahájení operace prvosledové jednotky budou plnit úkoly samostatně, zabezpečujeme je municí na vedení bojové činnosti v trvání jednoho až dvou dnů. Spotřeba municí prvosledových jednotek při samostatné bojové činnosti v trvání jednoho až dvou dnů vychází z předpokládané spotřeby, ze ztrát a z nesnižitelných zásob. V palebných průměrech můžeme ji vyjádřit takto:

— pěchotní munice	0,8—1,5 pp
— dělostřelecká a minometná munice	1,0—2,0 pp
— protitanková munice	0,9—1,5 pp
— PL munice	1,2—2,0 pp
— tanková munice	1,0—1,8 pp
— PTRS munice	1,5—2,5 pp
— RM munice	1,0—1,66 pp
— vojskové PL rakety	1,0—2,0 pp

Ze současných útvarových pohyblivých zásob můžeme tuto potřebu zabezpečit jen minimálně. Vzhledem k tomu, že prvosledové útvary plní úkoly samostatně, odtržené od hlavních sil, je nutné zabezpečit je municí v požadovaném rozsahu podle uvedených palebných průměrů. Nejvhodnějším řešením bude vytvoření doplňujících zásob mimo pohyblivých zásob, které budou prvosledovým jednotkám prisunuty i s dopravními prostředky. Doplňující zásoby budou v rozsahu dolní a horní hra-

nice uvedených palebných průměrů. Vytvořené doplňující zásoby munice je nutné rozdělit podle předpokládaného charakteru bojové činnosti na jednotlivé stupně — rota, prapor, pluk. S tímto odstupňováním splníme i požadavek decentralizace a vhodného rozdělení munice. Tento způsob řešení je výhodnější, než přidělení doplňujících zásob k plukovnímu skladu.

Při zabezpečení bojové činnosti municí pro ochranu státních hranic nesmíme opomenout ani takové případy, kdy vzhledem k charakteru bojové činnosti nebudou stačit doplňující zásoby; to by mělo za následek ohrožení splnění hlavního úkolu. Pro tento případ je vhodné vytvořit v divizních skladech pohyblivé zásoby na kolových dopravních prostředcích, v závislosti na složení jednotek, které plní úkol ochrany státních hranic. Tyto pohyblivé zásoby jsme pak schopni rychle dopravit přímo podřízeným bojujícím jednotkám. V případě, že je nemůžeme rychle dopravit na kolových prostředcích, vzhledem k bojové situaci, je vhodné k tomu použít vrtulníky nebo dopravní letadla. Kromě toho můžeme počítat se zásobami z muničních skladů, a to především v obranném boji. Může se vyskytnout i přímé zásobování municí v případě, že jednotky budou bojovat v blízkosti muničních skladů; tento způsob je pak výhodnější než zásobování cestou divizních skladů. Tohoto způsobu můžeme použít i v případě, kdy nejsou vytvořené dostatečné pohyblivé zásoby. Pak můžeme vhodně použít připravené doplňující zásoby, uložené trvale v muničních skladech. Vhodným využitím těchto možností můžeme úspěšně řešit zabezpečení bojové činnosti municí prvosledových útvarů vyčleněných k ochraně státních hranic.

Zabezpečení při překročení hranic a zdolávání zabezpečovacího pásma nepřítele

Při překročení hranic a plnění úkolů za hranicemi v hloubce několika kilometrů ke zdolání opěrných bodů nepřítele počítáme s palebnými úkoly, které budou plnit předpusuté jednotky útočících svazků.

1. V době překračování hranic po dělostřeleckém palebném přepadu na opěrné body rot, vlastní tanky a pěchota zaútočí na nepřítele. Spotřeba munice divizního dělostřelectva bude asi 0,1 pp, spotřeba tankové a pěší munice bude nižší než 0,1 pp.

2. Ke zdolání sil v zabezpečovacím pásmu bude se pohybovat spotřeba dělostřelecké a minometné munice zhruba kolem 0,1 pp; spotřeba tankové a pěší munice

bude poněkud větší. K překročení státních hranic a ke zdolání zabezpečovacího pásma bude spotřeba munice v rámci divize pro dělostřelecké a minometné jednotky asi 0,2 pp, pro pěší a tankové 0,05—0,1 pp.

Tato poměrně malá spotřeba munice podstatně neovlivní další bojovou činnost jednotek. K prolomení nepřátelských obranných pásem je však třeba značné množství dělostřelecké, minometné a raketometné munice. Pohyblivé zásoby munice jsou poměrně malé (asi 0,2 pp), a proto jedním z hlavních úkolů v této době bude zajistit doplnění munice. Tento úkol můžeme řešit tímto způsobem.

K zabezpečení palebných úkolů dělostřelectva využíváme v první řadě střelivo z muničních baterií. V případě, že nebyl čas a použili jsme střelivo z pohyblivých zásob, ještě před změnou palebných postavíme doplnění vozidla na pohyblivé zásoby a prázdná muniční vozidla baterií pak doplníme v krátké době z předpusutých praporečnických nebo plukovních zásob na plné pohyblivé zásoby. Uvolněné dopravní prostředky pluku můžeme doplnit dvěma způsoby. V první řadě příslušnými divizními prostředky z divizních pohyblivých zásob. V tomto případě jsou doplněny divizní pohyblivé zásoby z armádních skladů prostředky divize nebo armády. Druhého způsobu použijeme v případě, že zdroje doplňujících zásob jsou uloženy poblíž bojové činnosti; v tom případě může pluk doplnit prázdná vozidla sám. V obou případech se snažíme, aby při prolamování obrany nepřítele, nejpозději však při zahájení boje v hloubce, byla munice doplněna na úplné pohyblivé zásoby. Budeme vždy volit ten způsob doplňování municí, který v nejkratší době zabezpečí splnění palebných úkolů.

Jak při překračování státních hranic, tak při boji v zabezpečovacím pásmu budeme zdolávat těžký a zalesněný terén. Podle druhu terénu volíme i druhy střeliva (protibetonové, protitankové, zápalné, dýmové a jiné granáty). Z toho vyplývají také úkoly i pro jednotky, podle toho je zabezpečujeme municí ještě před zahájením bojové činnosti. Vzhledem k omezeným možnostem doplňování speciální municí, snažíme se využít výsledků a závěrů průzkumu, které nám umožní správně rozdělit municí pro jednotlivé jednotky s cílem předejít tomu, abychom nevytvářeli nežádoucí a zbytečné zásoby. Speciální munice je zpravidla naložena na kolových dopravních prostředcích a tak je dopravována k jednotkám. Nemůžeme vyloučit ani tu možnost, že zdroje zásob budou poblíž hranic a jednotky mohou odebrat municí vlastními silami a prostředky.

Zabezpečení průlomu nepřátelské obrany

Průlom nepřátelské obrany bude vyžadovat značnou spotřebu munice. Zvlášť vysoká spotřeba bude dělostřelecké, minometné, raketometné munice, zejména v době dělostřelecké palebné přípravy, při podpoře útoku a zabezpečení boje v hloubce. Mimo spotřeby dělostřelecké munice bude značná spotřeba i pěší a tankové munice, hlavně u útvarů, které budou bojovat od samého začátku. Při odrážení nepřátelských protiztečí a ničení záloh bude značná spotřeba především protitankové munice. K zabránění nepřátelské vzdušné činnosti proti vlastním jednotkám jakož i při boji s druhým sledem a zálohami bude značná spotřeba i protiletadlové munice, a to hlavně protiletadlových vojskových raket. Spotřebu munice pro průlom nepřátelské obrany můžeme vyjádřit v palebných průměrech takto:

— pěší munice	0,3—0,5 pp
— minometná munice	0,8—1,3 pp
— dělostřelecká munice	1,0—1,5 pp
— RM munice	1,0—1,66 pp
— PT munice	0,5—0,8 pp
— PTRS	1,0—1,5 pp
— tanková munice	0,4—0,8 pp
— PL munice	0,5—0,9 pp
— vojskových PL raket	0,5—1,0 pp

Tato čísla palebných průměrů představují při průlomu nepřátelské obrany střelivo o váze 4000—6000 t. To vyžaduje od řídicích a výkonných orgánů značné úsilí při zabezpečování těchto náročných úkolů. Nejzávažnějším problémem je zabezpečování minometné, dělostřelecké a raketometné munice. Uvedeme variantu, kdy v rámci armádní útočné operace se spotřebuje 1,2—1,3 dělostřelecké munice; z toho na prolomení obrany 1,0—1,1 pp. Přitom útvary mají 1,1 pp dělostřelecké a minometné munice a 1,0 pp RM munice. Na překročení státních hranic a na zdolání zabezpečovacího pásma spotřebují z toho 0,2 pp. Dělostřelecký pluk může tedy maximálně počítat na palebnou přípravu s 0,9 pp. Kdybychom se při průlomu nepřátelské obrany spoléhali jen na pohyblivé zásoby útvaru, po palebné přípravě zůstala by celá řada dělostřeleckých palebných prostředků bez munice; to nemůžeme v žádném případě připustit. K vyřešení problému uvádíme přehled palebných průměrů pro první den boje:

— překročení hranic a zdolání zabezpečovacího pásma	0,2 pp
— dělostřelecká příprava	0,9 pp
— palebná podpora útoku	0,25 pp

— nesnižitelné zásoby	0,25 pp
— denní doplňování pohyblivých zásob	1,1 pp

Na základě rozboru můžeme stanovit tyto základní údaje. Na první den bojové činnosti spotřebujeme 1,35 pp, což spolu s nesnižitelnými zásobami činí 1,6 pp. Na základě toho můžeme stanovit hlavní ukazatele pro činnost při zabezpečení útvaru:

— spotřeba munice pro první den bojové činnosti (spotřeba + doplnění pohyblivých zásob)	2,45 pp
— útvary mají pohyblivé zásoby pro první den bojové činnosti	1,1 pp
— zabezpečení doplňujících zásob	1,35 pp

Můžeme tedy stanovit, že pro první den bojové činnosti jednotek bude nutné přisunout 1,35 pp dělostřelecké, minometné a raketometné munice. V pohyblivých zásobách divizních skladů je 0,2 pp a v armádních skladech rovněž 0,2 pp, dohromady 0,4 pp. S tímto množstvím munice jednotky nejsou schopny plnit stanovené úkoly. Vzniklý problém můžeme řešit takto: Zvýšit pohyblivé zásoby dělostřelecké, minometné a raketometné munice na 2,2 pp a v celodivizním měřítku na 2,35 pp, u armády na 2,5 pp. Jsou pro to reálné předpoklady. Předností toho je, že při použití jednotné metodiky doplňování i maximální spotřebu munice můžeme plynule nahrazovat a doplňovat. Nedostatkem je značné zvýšení počtu dopravních prostředků. S použitím doplňovacích zásob můžeme tento problém vyřešit. Podstata řešení je v tom, že potřebnou municí pro první den boje čerpáme ze stálých doplňovacích zásob. Toto řešení nevyžaduje nějak zvlášť těžkou a náročnou organizaci doplňování co do času a prostoru, a proto navrhuje tato opatření:

— Stationární pohyblivé zásoby zpo-hyblivě zabezpečením dopravních prostředků a tyto dopravit k útvarům. Tento způsob vyžaduje podstatně zvýšit dopravní kapacitu.

— Použitím uvolněných dopravních prostředků útvarů, divizí a armád řešit odběr stationárních zásob a jejich odsun k útvarům; k tomu vhodně využívat manévru do doplňovacích prostorů. Tento způsob je snad nejjednodušší; potvrzují to některé zkoušky.

Možné zabezpečení nutné dělostřelecké, minometné a raketometné munice v prvních dnech bojové činnosti uvedeme v následující úvaze. Na překročení státních hranic a překonání zabezpečovacího pásma spotřebujeme u baterií 0,2 pp dělostřelecké, minometné a raketometné mu-

nice. Tuto spotřebu doplňujeme z pohyblivých zásob pluků a divizí. V důsledku toho se uvolní dopravní prostředky pohyblivých zásob u pluků a divizí, které se mohou odeslat do míst stacionárních pohyblivých zásob. V prvních dnech bojové činnosti můžeme doplnit 0,3 pp. Spotřeba dělostřelecké, minometné a raketometné munice v prvních dnech bojové činnosti může dosáhnout 1,6—1,8 pp; z toho na překročení státních hranic a zdolání zabezpečovacího pásma 0,3—0,4 pp, na dělostřeleckou přípravu 1,0 pp a na dělostřeleckou podporu 0,3—0,4 pp. Problém zabezpečování municí se ještě zvýrazní zařazením většiny armádního dělostřelectva a dělostřelectva druhosledových divizí do palebné přípravy.

Dělostřelecké, minometné a raketometné baterie při zahájení palebné přípravy budou mít k dispozici maximálně 1,0 až 1,1 pp. U přímo podřízených minometných jednotek se může tato zásoba munice různým manévrem zvýšit až na 1,5 pp. Takto zásobené dělostřelecké jednotky mají k dispozici munici jen na vlastní palebnou přípravu. To by ovšem znamenalo, že motostřelecké a tankové útvary by zůstaly bez palebné podpory již v době zahájení zteče a po dobu boje v hloubce; to je ovšem zásadně nepřipustné a nesprávné. Proto doplnění municí řešíme tak, aby potřebné zásoby byly k dispozici již na začátku palebné přípravy a později i na palebnou podporu. Tento požadavek můžeme splnit jedině přisunem pohyblivých zásob z armádních muničních skladů přímo k jednotlivým stupňům palebných jednotek. To činí pro prvosledové divize 0,3 pp a pro armádní dělostřelectvo 0,2 pp. K tomu vhodně využíváme ploch at, v některých případech můžeme využít i vzdušné prostředky, především vrtulníky, které budou převážet munici ze zásob polního týlu. Na konci prvního dne boje je nutné doplnit zásoby munice na stav pohyblivých zásob. Tento požadavek se týká nejen dělostřelecké, minometné a raketometné munice, ale i u ostatních druhů. Munici na první den bojové činnosti o váze 4000—6000 t musíme dopravit k útvarům nejpozději do zahájení druhého dne bojové činnosti. Za příznivých okolností v průběhu prvního dne bojové činnosti můžeme počítat s pohyblivými zásobami (pluků, divizí, armád, polní předsunuté základny) a se stacionárními doplňujícími zásobami. Z uvedeného množství 4000 až 6000 t munice musíme k útvarům dopravit přibližně 1000 t. Zabezpečení ostatní munice 3000—5000 t vyžaduje mimořádně kvalitní plánovací a organizační činnost.

Spotřeba při vedení boje v hloubce nepřátelské obrany

Po průlomu hloubky nepřátelské obrany vojska postupují do operační hloubky. Tam může dojít ke střetnutí se zálohami nepřítele. Proto útočící jednotky musí být neustále připraveny a schopny vést střetný boj. Ve střetném boji, kdy obě strany útočnou činností se snaží získat iniciativu na vlastní stranu, jednotky musí vyvíjet mimořádnou palebnou činnost. Spotřeba munice útočících svazků ve střetném boji se může pohybovat v tomto rozmezí:

— pěchotní munice	0,25—0,5 pp
— minometná munice	0,5 —1,2 pp
— dělostřelecká munice	0,8 —1,5 pp
— RM munice	0,66—1,33 pp
— protitanková munice	0,4 —0,8 pp
— PTRS	0,5 —1,5 pp
— tanková munice	0,5 —1,0 pp
— PL munice	0,5 —0,8 pp
— vojskových PL raket	0,5 —1,5 pp

Vedle této spotřeby munice dochází v důsledku intenzivní palebné činnosti nepřítele ke značným ztrátám.

Zabezpečení municí pro boj se zálohami nepřítele v operační hloubce vyžaduje od zabezpečovacích orgánů precizní činnost a dokonalou souhru. Proto v zájmu úspěšného vedení střetného boje musí mít útočící svazky za každé situace dostatečné množství zásob munice. K tomu především potřebujeme doplnit pohyblivé zásoby, a to v každém případě před zahájením druhého dne bojové činnosti.

Pohyblivé zásoby na úrovni svazků a armády udržujeme ve stálé pohotovosti k tomu, aby v případě nutnosti mohly být útvary zásobovány v požadovaném rozsahu. Zásobování útvarů municí v průběhu druhého dne bojové činnosti je značně ztížené, protože činnost vojsk se neustále vzdaluje od doplňovacích zdrojů a dopravní prostředky tylových složek čím dále tím v menším rozsahu mohou být zapojeny do doplňování. Výzkumy ukazují, že k vyprázdnění stacionárních doplňovacích zásob bude nejhodnějším řešením využití dopravních prostředků:

- v první den bojové činnosti praporů, plukovních a vyšších zásobovacích stupňů,
- v druhý den bojové činnosti divizí a operačních stupňů,
- započítám třetího dne bojové činnosti dopravních prostředků operačního stupně.

Na druhý den bojové činnosti k vyprázdnění zásob můžeme použít jen část dopravních prostředků divize a operačních stupňů (armáda, polní předsunutá zásobovací základna). Denní doplňování značného množství spotřebované a znehodnocené munice v důsledku toho je velice složitý a rozsáhlý úkol. Druhý a třetí den armádní operace je obdobím rozbití blízkých operačních záloh nepříteli, které zabezpečuje splnění bližšího úkolu armády. Protože jsou reálné možnosti k tomu, aby vojska splnila úkoly v tradičních poměrech, rozsah klasického doplňování munice podle všeho bude značný a jeho význam v podstatné míře ovlivní další vývoj boje.

Zkoumání spotřeby munice

Základním zákonem je, že zásoby munice ke splnění operačních (bojových) úkolů musí být k dispozici co do prostoru a času v optimálním množství a kvalitě. Tento úkol může být splněn jen průběžnou řídicí a výkonnou činností. Řídicí činnost zahrnuje plánování, organizaci a usměrňování výkonné činnosti. Výkonný proces zahrnuje činnost vyčleněných sil a prostředků k zabezpečení doplnění munice a provádění manévru.

Při zkoumání řídicí činnosti vycházíme z toho, že zabezpečování municí je trvale platným úkolem a můžeme jej vyjádřit v nejkratším cyklu v průběhu jednoho dne. Na začátku bojové činnosti armády organizujeme zabezpečení municí na všech stupních tak, aby byly vytvořeny optimální podmínky na celý den.

Řídicí činnost v průběhu dne je charakterizována dvojím úkolem. První je operativní řízení zabezpečení municí v průběhu prvního dne bojové činnosti a druhý je plánování a řídicí činnost k zabezpečení střeliva na druhý den bojové činnosti. Celou činnost k zabezpečení potřebného množství střeliva pro následující den bojové činnosti plánuje štáb armády, a to v době, kdy svazky splnily úkol dne a velitel armády vydal předběžné rozhodnutí k plnění úkolu následujícího dne. V tomto období náčelníci druhých vojsk štábu armády a zainteresovaná oddělení ve spolupráci s oddělením výzbrojní služby vypočítají spotřebu munice podle stanovených úkolů pro následující den. Podrobné vyjádření a konkretizace spotřeby munice pro následující den je obsažena v plánovacích dokumentech svazku. Po schválení těchto plánů obdrží vykonavatelé úkoly k zabezpečení munice.

Pro začátek druhého dne bojové činnosti bereme za základ zásadu o nutnosti

doplnění pohyblivých zásob a celkové spotřeby munice na druhý den bojové činnosti. Přitom některé druhy munice mohou být buď nad, nebo pod úrovní pohyblivých zásob. Je-li součet předpokládané spotřeby munice spolu s nariženými nedotknutelnými zásobami pod úrovní stanovených pohyblivých zásob, pak je přípustné dílčí doplňování pohyblivých zásob. Tento součet ovšem nesmí být nižší než součet nedotknutelnosti zásob a nutné spotřeby munice. V tomto případě je vhodné vytvořit zásoby munice pro divizní sklady k rychlému použití. Může se stát (hlavně při použití klasických prostředků) zvlášť u dělostřelecké munice, že denní spotřeba bude vyšší než úroveň pohyblivých zásob. V takovém případě můžeme splnit úkol použitím vyrovnávacích pohyblivých zásob nebo doplňováním v průběhu dne. Po splnění úkolu je nutné přeskupit zabezpečovací orgány tak, aby následující den mohly plnit úkoly v co nejvýhodnějším složení. Přitom je nutné pozorně sledovat množství zásob přicházejících k podřízeným jednotkám a vzniklé ztráty se musí doplnit rychlými opatřeními do zahájení dalšího dne bojové činnosti. Pozorně je třeba rovněž sledovat průběh bojové operace a v nutných případech účinně zasahovat k vhodnému využití zálohy munice k úspěšnému splnění bojového úkolu. Nadřízené orgány doplňují municí v průběhu dne na základě hlášení podřízených jednotek o spotřebě munice. Podstatně se tak omezí noční doplňování. Může se stát i případ, že velení armády nemá k dispozici dostatečné zásoby munice. V tomto případě nutnou spotřebu munice bojujících útvarů řešíme vhodným manévrem. Zásobování municí zabezpečují orgány, které ji skladují a dopravují. Jejich společná činnost směřuje ke splnění hlavního úkolu; s využitím vhodného manévru přitom současně odsunují přebytečný materiál do týlu. Mezi těmito dvěma složkami je nutná koordinovaná činnost a vzájemná spolupráce.

Za vytvoření zásob určených pro přepravu a za vyčlenění dopravních prostředků zodpovídá velitel základny a za vytvoření pochodového proudu, za organizaci pochodu a jeho zabezpečení zodpovídá velitel dopravní jednotky. Za odevzdání zásilek na místo určení, za jejich přeložení a úplné zabezpečení překládacích míst zodpovídá velitel základny. Ten také zodpovídá i za převzetí materiálu pro odsun do týlu. Za vlastní přepravu tohoto materiálu zodpovídá velitel dopravní jednotky. Dosavadní systém rozdělení zodpovědnosti mezi těmito složkami nevyhovuje současným bojovým podmín-

kám. V odborné literatuře stále častěji se střetáváme s koncepcí, která řeší modernizaci této oblasti, a to vytvářením samostatných zásobovacích jednotek, které současně disponují skladovacími a dopravními prostředky. Spotřeba munice v jednotlivých dnech bojové činnosti bude různá, a proto není možné řešit zásobování pro jednotlivé dny podle předem stanovené šablony.

Spotřeba k ničení jaderných prostředků

Prostředky hromadného ničení nepřítelů ničí klasické prostředky ještě před zahájením operace. Do zahájení útoku bude v důsledku toho vyšší spotřeba některého druhu munice. Bylo by proto nevhodné nevěnovat tomuto patřičnou pozornost, protože při doplňování některého druhu munice (dělостřelecké a raketo- metné) by mohly vzniknout určité disproporce. V zájmu řešení problémů na úrovni pluků a svazků je vhodné vytvořit pohyblivé zásoby dělостřelecké a raketo- metné munice a jejich vhodným použitím zabezpečit splnění stanoveného úkolu.

V průběhu bojové činnosti musíme počítat s jadernými útoky nepřítelů, které nám způsobí značné ztráty na živé síle a palebných prostředcích. Po přechodu k použití prostředků jaderného napadení v období vyhodnocování následků nepřátelských jaderných úderů musíme si ujasnit rozsah vzniklých ztrát a zásob munice. V období odstraňování následků po jaderných úderech nepřítelů část jednotek zůstala bojeschopná a zabezpečena municí a ostatní jednotky musíme bezpodmínečně doplnit.

Může se stát i to, že v důsledku nepřátelských jaderných úderů bude munice u zásobovacích stupňů zničená nebo nepoužitelná. Vzhledem k tomu vzniknou určité těžkosti v zásobování.

V těchto případech se uskutečňují různé manévry s municí do šířky a hloubky, a to na všech stupních. S promyšleným manévrem s municí do příchodu doplňovacích zásob můžeme vyřešit určité problémy. Je mimořádně důležité, aby narušený systém zásobování v důsledku jaderného útoku nepřítelů byl co nejdříve zkon- solidován, aby bylo zabezpečeno plynulé zásobování municí. Je-li dostatek střeliva, vytváříme podmínky pro účinnější ochranu zásob před novým jaderným úderem a zabezpečujeme snižování ztrát munice na minimum. Systém zásobování municí po jaderném úderu je vhodné obnovit novým rozdělením sil a prostředků. Budeme uplatňovat zásadu, že ztráty budeme nahrazovat silami a prostředky nadřazených.

Na operačním stupni:

— armádní muniční zásobovací základnu doplníme z muničních skladů polní předsunuté zásobovací základny,

— předsunuté polní zásobovací základny doplníme z polní doplňovací základny.

Na taktickém stupni:

— divizní sklady doplníme jednou skupinou polního muničního skladu armády,

— plukovní sklady doplníme jednou skupinou z divizních muničních skladů.

S použitím tohoto systému chybějící kapacity celkem nenahradíme, ale do konce dne bojové činnosti to bude postačující. Z toho vyplývá závěr, že i vyřazením části sil a prostředků zabezpečujících zásobování municí po jaderném úderu nepřítelů se nevylučuje nebo neznemožňuje splnění úkolu spojených s doplňováním munice.

Zabezpečení útoku vedeného s použitím zbraní hromadného ničení

Při použití zbraní hromadného ničení je podstatně nižší spotřeba klasické munice.

Na druhé straně se zvyšují celkové ztráty. Míru celkové potřeby klasických prostředků, jakož i jejich snížení určuje množství a účinnost prostředků hromadného ničení, které byly použity k ničení nepřátelských sil a prostředků. Spotřeba klasické munice u armád na hlavních operačních směrech bude nižší než u jednotek na směrech pomocných úderů.

Druhou zvláštností boje vedeného za použití zbraní hromadného ničení je nerovnoměrná spotřeba munice. Např. v intenzivní bojové činnosti je vyšší a v době manévru nižší. Tuto zvláštnost bereme v úvahu a spotřebu munice pro bojovou činnost vhodně zabezpečujeme systémem doplňujících pohyblivých zásob; tím vytvoříme podmínky k vedení bojové činnosti i za složitých podmínek soudobého boje.

V důsledku jaderných a chemických úderů nepřítelů mohou být značné zásoby munice zamořené a tím i dočasně nepoužitelné. Tím se rozšíří úkoly zásobovacích orgánů, protože musí zabezpečit deaktivaci a odmoření munice. Zabezpečují je jak řídicí, tak i výkonné orgány. Tento úkol je zvlášť důležitý, protože dezaktivované a odmořené zásoby munice v průběhu bojové činnosti mohou tvořit dočasný zdroj a přitom jsou vhodněji uloženy než zásoby přicházející z týlu.

Spotřeba ke splnění dalšího úkolu

Plnění dalšího úkolu bude probíhat pravděpodobně za použití zbraní hromadného ničení. V tomto období budou platit zásady pro zabezpečení municí stejně jako za podmínek jaderné války. Vzhledem k tomu se denní spotřeba munice značně sníží, a to na 1000—2000 t. Přitom denní ztráty munice mohou přibližně činit 100 až 250 t. Z toho vyplývá, že celková spotřeba munice, v porovnání s používáním jen klasických prostředků, bude v podstatě nižší. Tím pochopitelně se podstatně sníží přepravní a zásobovací kapacita. Úkoly k zabezpečování munice se přitom nebudou zjednodušovat, protože se budou plnit za složitých podmínek a při větších vzdálenostech od zásobovacích základů. Na řídicích a výkonných orgánech zásobování municí i nadále zůstanou všechny uvedené důležité úkoly.

V období plnění dalšího úkolu může se pohybovat denní spotřeba munice u armády a svazků v těchto normách, vyjádřených v palebných průměrech.

Střelivo – rakety	Denní spotřeba munice	
	u armády	u svazků
	v palebných průměrech	
Pěchotní munice	0,1 — 0,25	0,15 — 0,4
Minometná munice	0,15 — 0,4	0,2 — 0,6
Dělostřelecká munice	0,2 — 0,4	0,2 — 0,7
RM munice	0,16 — 0,33	0,33 — 0,66
PT munice	0,1 — 0,3	0,15 — 0,5
PTŘS munice	0,2 — 0,5	0,3 — 0,8
Tanková munice	0,1 — 0,3	0,15 — 0,5
PL munice	0,2 — 0,5	0,3 — 0,8
PL vojskové rakety	0,15 — 0,4	0,3 — 0,6

Upraveno z maďarského tisku